

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr. J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouwvereniging

17e Jaargang

No. 11

November 1945

Oorspronkelijke Bijdragen

REDE VAN DEN VOORZITTER DER NEDERLANDSCHE
BOSCHBOUW VEREENIGING

Dr H. VAN VLOTEN,

(uitgesproken bij de opening der jaarvergadering gehouden in het
Maarten-Maartenhuis op 5 October 1945).

Dames en Heeren.

Gelukkig leven wij nu weer in een vrij land, waar het uiten van een afwijkende meening niet meer wordt belet door concentratiekamp of kogel. Onder den druk, van een vreemde en gehate bezetting was een openlijke uitwisseling van gedachten niet mogelijk.

In dien tijd voorzagen aanvankelijk onze vergaderingen nog in de behoefte, die wij allen toen gevoelden, om elkaar in vertrouwen kring te ontmoeten. Ook ons tijdschrift is nog lang verschenen, al kon het onmogelijk openstaan voor onze kritiek op de ontwikkeling van den toestand in den boschbouw, die zich langzaam maar zeker toespitste tot ondragelijke dwangmaatregelen culmineerende in de befaamde Deutsche verordening „Staatstoezicht op de bosschen 1943“.

Daarna werd de toestand voor de Vereeniging nog erger. Vergaderingen konden niet meer worden gehouden en gedurende één jaar kon ook ons tijdschrift niet meer verschijnen. Het contact tusschen de leden onderling en van de leden en het bestuur was tot een minimum beperkt.

Het bestuur van de N.B.V. verheugt zich dan ook zeer dat de twee boschdagen konden worden georganiseerd en dat bij deze gelegenheid een algemeene vergadering kan worden gehouden. Ook U zult het toejuichen, dat U weer eens persoonlijk in contact komt met bevriende vakgenoten. Als wij bovendien denken aan de omvangrijke en moeilijke taak, waarvoor wij als Nederlandsche boschbouwers gesteld zijn tengevolge van den oorlog en de bezetting, dan kan ik aan ons gevoel van voldoening, dat dit samenzijn ons brengt, toevoegen de overtuiging dat het tevens een dringende noodzaak is. Wij moeten gezamenlijk ons werk voor de toekomst onder oogen zien.

Ik heet U allen welkom en hoop, dat U van de geboden gelegenheid een dankbaar en intensief gebruik maakt. Een bijzonder woord richt ik gaarne tot den Heer Brantsma, die na zijn lange gevangenschap voor het eerst weer in een vergadering aan de bestuurstafel zit. Wij verheugen ons zeer over zijn behouden thuiskomst.

De oorlog heeft helaas ook uit ons midden slachtoffers geeëischt. Wij missen noode de groote belangstelling voor het werk der Vereeniging van Mevrouw O. van Vloten-Jkvr. van den Bergh, van C. M. van't Hoff en Ir W. Voorbeytel Cannenburg, die direct of indirect door oorlogshandelingen of geweldadaden der bezetters vielen. Tot deze groep van offers behoort ook Jhr Dr C. J. Sandberg van Leuvenum.

Verder overleden, in de afgelopen periode onze leden Prof. Dr A. H. Berkhout, Jhr Mr Dr H. M. van Haarsma de With, Mr A. H. Seythouwer, F. W. Snepvangers en Dr Jac. P. Thijsse.

Onze secretaris de heer Burger en de heer te Wechel hebben in het tijdschrift zoo treffend herdacht, wat de overledenen in den boschbouw, in onze Vereeniging en als persoon hebben beteekend, dat ik daaraan niets zal toevoegen. Wij zullen een dankbare herinnering aan hen bewaren. Mag ik U verzoeken staande eenige oogenblikken aan hun nagedachtenis te wijden.....

Al had het bestuur geen normaal contact met de leden, toch hebben wij ons best

gedaan voor den boschbouw diligent te blijven. Uit het jaarverslag over het jaar 1944 (bladzijde 287 van de 10de aflevering 17de jaargang van October 1945) hebt U reeds van een en ander kennis kunnen nemen. De resultaten van onze goedbedoelde pogingen waren nihil. Daarom zal ik hier de details ook verder laten rusten.

Slechts op een punt wil ik nog even nader ingaan, hoewel intusschen de kwestie waarop ik doel een andere wending heeft genomen. Jhr Dr J. R. Clifford Kocq van Breugel maakte zich door een schrijven aan het bestuur der N.B.V. in zekeren zin tot tolk van de particuliere boscheigenaren door te wijzen op de noodzakelijkheid om de belangen van het particuliere boschbezit te laten behartigen in een organisatie. Hij meende, dat het op den weg onze Vereeniging zou liggen daarvoor te zorgen. Het bestuur heeft indertijd deze vraag overwogen en kwam tot de conclusie dat inderdaad onder de toen vigeerende omstandigheden geen andere weg open was. Aan een nadere uitwerking van deze gedachte zijn wij niet toegekomen doordat de oorlogshandelingen weinig later onze grens overschreden. Gelukkig bleek na onze bevrijding dat de samenbundeling en vertegenwoordiging van de belangen van het particuliere boschbezit op andere wijze veel beter tot stand zouden worden gebracht met den steun van onze nieuwe Regeering.

Het bestuur heeft zich indertijd niet ontevinsd, dat het wel een zeer speciale regeling zou geëischt hebben, om te zorgen voor het behoud van het algemeene karakter van de Vereeniging, die immers altijd boven alle partijen heeft gestaan. De Vereeniging had en heeft een academisch karakter. De academische geest is onafhankelijk en vrij in zijn kritiek. Hij staat dus onbevooroordeeld tegenover de verschillende belangen in den boschbouw.

De oplossing die intusschen is gevonden, behoeft ik na de uiteenzetting van den heer de Beaufort niet meer nader te lichten. Dat ook de N.B.V. bij de nieuwe organisatie haar stem kan laten horen, zult U met mij juist achten.

Na de bevrijding zijn wij dank zij onzen ijverigen secretaris dadelijk weer aan het werk gegaan. Wij hebben ons met verschillende adressen gewend tot onze Regeering.

Van het algemeene adres aan den Minister van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening hebt U reeds in het tijdschrift kennis kunnen nemen. Wij komen er straks op terug bij de behandeling van punt 7 der agenda. Zeer belangrijk is daaruit ons voorstel om de verordening „Staatstoezicht op de bosschen 1943” zoo spoedig mogelijk op te heffen en in afwachting van nieuwe wettelijke maatregelen voor den boschbouw de „Bodemproductiewet 1939” weer van kracht te doen worden.

Op 11 Juli jl. zond het bestuur een telegram aan den Minister van Justitie om aan te dringen op strengere maatregelen tegen diefstal van hout vooral ten aanzien van zwarthandelaren. Het stelselmatig in beslag nemen van alle gereedschappen werd speciaal aanbevolen.

Op 16 Juli jl. werd aan den Minister van Landbouw een adres verzonden over de houtprijzen. In een volgend nummer van het tijdschrift zult U ook dit adres in extenso kunnen lezen. Met verwijzing naar onze vroegere pogingen om een verbetering te bereiken, waarop nooit definitief antwoord werd ontvangen, wordt de aandacht opnieuw gevestigd op den veel te lagen prijs van het mijnhout. Ook de sedert 1 Maart 1945 toegestane verhoging met f 4.— is onvoldoende. Hoe onbillijk de regeling van den prijs van 1 October 1943 af is geweest moge nog blijken uit het feit, dat op dien datum de prijs van het mijnhout in het bosch met f 1.— werd verlaagd, terwijl notabene de houthandel door een verhoging van den prijs op wagon zijn bestaande marge van f 9.— tot f 15.— zag verhoogd.

Op dit adres werd per 18 Augustus jl. antwoord ontvangen, dat de houtprijzen in onderzoek werden genomen en dat daarbij ook de belangen van den Nederlandschen boschbouw zullen worden behartigd. Ik kan U hierover nog mededeelen, dat een commissie bestaande uit de heeren van Berestejn, Houtzagers, Oudemans en Tutein Nolthenius met haar voorstellen is gereed gekomen en dat ook de Hoofdafdeeling voor den Boschbouw een rapport heeft uitgebracht. Wij mogen redelijkerwijs verwachten, dat althans voor de toekomst een bevredigend resultaat zal worden bereikt. Ook hierop kunnen wij straks terugkomen, als U dit noodig acht.

In een derde adres aan den Minister van Landbouw wordt een subsidie voor de herboschingsen bepleit. De kosten van den aanplant zijn dermate verhoogd en daartegenover was de prijs van hout, dat geleverd moest worden, zoo laag, dat het billijk en noodzakelijk is om aan de boscheigenaren tegemoet te komen in de abnormaal verhoogde kosten. Deze subsidie die weliswaar over een aantal jaren zal moeten worden verdeeld, is te beschouwen als een eenmaal te verlenen bedrag om gedaan onrecht weer goed te maken. Toch zullen de hoogere kosten van boschaanleg niet

van tijdelijken aard zijn. Maar hiervoor moet een andere oplossing worden gevonden. Het zou zeer ongewenscht zijn, als het boschbedrijf blijvend subsidies zou vragen. Afgezien van de onmogelijkheid om een Regeering aan een dergelijke belofte te binden, zou daarmee een zeer ongezone toestand worden geschapen. Het is mogelijk deze moeilijkheid te overwinnen door een betere regeling van de houtprijzen.

Zooals ik U overheden middag op geen van een correspondent met den voorzitter van de Centrale Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek Prof. Dr O. de Vries mededeelde, zal de N.B.V. ook haar medewerking verlenen bij de voorbereidingen van de oprichting van een Instituut voor boschbouwkundig onderzoek.

Ik meen dat ik U hiermede voorlopig voldoende heb ingelicht over onze werkzaamheden en zal nu nog even stilstaan bij de agenda van onze vergadering. Volgens ons huishoudelijk reglement art. 15 moeten op de jaarvergadering verschillende agenda-punten worden behandeld, die U op de voor U liggende agenda mist. In de eerste plaats 6 punten betreffende de financiën. Door de oorlogsomstandigheden is het onmogelijk geworden om deze punten af te doen en aan te raden de behandeling dit maal over te slaan, om op de volgende jaarvergadering voor het eerst weer den gewonen reglementairen weg te volgen.

Daarenboven echter hadden wij reglementair ook nog verkiezingen moeten houden. Sta f en van een nieuw lid van de redactie van het tijdschrift. Wegens de nog steeds zoo bijzondere omstandigheden heeft het bestuur gemeend, beter te doen door aan U voor te stellen den bestaande toestand te handhaven. Dit is vooral bij een zoo omvangrijk en ingewikkeld werk als dat van den penningmeester zeer aan te raden, nog afgezien van het feit, dat het bestuur het zeer op prijs stelt den persoon van den heer Sta f nog gedurende den overgangstijd in zijn midden te zien. De bedoeling is in het volgende jaar twee bestuursleden te doen aftreden, hoewel het natuurlijk ook mogelijk zoude zijn, de afgelopen periode als een vacuum te beschouwen en niet te laten meertellen. Ook de kascommissie is verzoekt nog een jaar aan te blijven.

Ik open hiermede de jaarvergadering 1945.

DE LEEFTIJD SAANDUIDING DER OPSTANDEN OP DE BEDRIJFSKAART

door

W. L. Jansen.

Gezien de activiteit die de laatste jaren in Nederlandsche boschbouwkringen heerscht op het gebied der boschinrichting en het opstellen van bedrijfsplannen, is het niet verwonderlijk dat geregeld publicaties verschijnen, welke betrekking hebben op dit werk, dat door het ontbreken van ervaring en de noodige gegevens zooveel moeilijkheden met zich brengt. Iedereen die over dit onderwerp iets nieuws kan brengen, waarmede ideeën, die Dr Beversbluis in het Septembernummer 1944 van dit tijdschrift ontwikkelt naar aanleiding van een publicatie van Dr Kienitz, zijn zeker nieuw, maar hun waarde voor wetenschap en practijk meen ik in twijfel te moeten trekken. Ik hoop dit in het volgende duidelijk te maken.

Allereerst is het onjuist een betoog te baseeren op het feit, dat de bedrijfskaart vaak later gereed komt dan het bedrijfsplan. Mocht dit voorkomen dan is dat een misstand die zoo snel mogelijk uit den weg geruimd dient te worden. Immers de bedrijfskaart is onverbreekelijk aan het plan verbonden en vormt daarvan één van de belangrijkste deelen, daar zij de bij de vakbeschrijving verzamelde gegevens in grooter verband aanschouwelijk voorstelt evenals bijv. de grafiek der leeftijdsclassenverhouding dit doet. Een bedrijfsplan zonder kaart is geen volledig bedrijfsplan.